

Spoštovani gospod Predsednik Državnega sveta gospod Alojz Kovšca,
Spoštovani gospod profesor Boštjan Žekš, predsednik društva Rastoča knjiga s sodelavci,
Spoštovani gospod Aleš Čerin, podžupan Mestne občine Ljubljana,
Drugi visoki gostje, dame in gospodje,

V čast mi je, da imam to izjemno priložnost, da se danes udeležujem slavnostne otvoritve poljskega portala - projekta Rastoča knjiga v Ljubljani.

Vsem prisotnim bi predvsem najprej želel posredovati iskreno opravičilo gospoda Stanisława Karczewskega, predsednika Senata Republike Poljske, ki se zaradi nepričakovanih obveznosti, vezanih na parlamentarne volitve, žal ni mogel udeležiti današnje slovesnosti.

Dame in gospodje,

kot veleposlanik Republike Poljske se že od začetka svojega mandata zavzemam za intenzifikacijo in poglobitev odnosov med našima državama in narodoma.

Na tem področju igra kultura posebno vlogo, saj je njen jezik univerzalen. S pomočjo kulture se različni ljudje bolje razumejo in v njej najdejo teme za pogovore, ki niso obremenjeni s tekočimi političnimi dogodki niti z vsakodnevnimi stiskami ali z noro hitrostjo današnjega življenja. V okviru kulture pa sta – seveda poleg ostalih pomembnih področij – najbolj učinkoviti sredstvi za doseg tega cilja še vedno književnost in jezik.

Dovolite mi, da se s tega mesta najiskrenejše zahvalim vsem prevajalkam in prevajalcem del poljskih avtoric in avtorjev v slovenščino, še posebej gospe Rozki Štefan, ki je slovenske bralce popeljala v čudovit in misteriozen svet poezije Wisławe Szymborske.

In prav v kontekstu te poezije, ne po naključju, poudarjam vlogo prevajalcev.

Če poznaš književnost drugega naroda, njegove pesmi, legende in pravljice, poznaš njegovo dušo. Seveda je najboljša, če vse to bereš oziroma poslušаш v izvornem jeziku, torej v jeziku, v katerem so nastale. Vendar, nihče ne more na ta način poznati vseh del vseh velikih literatov – preprosto nihče ne zna toliko jezikov z vsemi njihovimi niansami in posebnostmi.

V tem kontekstu naj omenim našo drugo Nobelovo nagrajenko, Olgo Tokarczuk; skoraj vse njene knjige so po zaslugi odličnih prevodov poznane slovenski javnosti.

Navedel pa sem samo maloštevilne izbrane primere, ki potrjujejo, zakaj so prevajalci tako pomembni, in zakaj jih še dolgo ne bo nadomestil noben računalniški program niti nobena elektronska naprava. Književni prevod namreč zahteva razumevanje skrivnega, prikritega pomena besed in vzpostavljanje intimne vezi z avtorjem, čigar misli mora prevajalec spoznati in jih posredovati bralcem.

Vesel sem, da bodo odslej odlično prevedeni verzi Wisławe Szymborske proslavljali poljsko književnost ter prebivalce in goste Ljubljane spominjali na trajne in prijateljske odnose med našima narodoma.

Spoštovani,

naj ob tej priložnosti še omenim, da samo nekaj sto metrov od tod, od mesta današnje prireditve, počiva Emil Korytko, čigar ime pozna vsak slovenski otrok, ker je prav ta poljski

politični izseljenec ogromno prispeval k razvoju slovenske književnosti, predvsem pa spodbujal Slovence, da kljub vsem nasprotovanjem ohranijo svoj jezik in svojo kulturno identiteto.

Zares, težko si predstavljam boljše sosedstvo in prepričan sem, da pokojna gospa Szymborska in gospod Korytko skupaj iz nebes skrbita za to, da je vedno več poljskih knjig poznanih na Slovenskem in slovenskih na Poljskem!

Ob tej priložnosti bi rad izrazil svojo globoko hvaležnost vsem, ki so prispevali k temu plemenitemu projektu, še posebej društvu Rastoča knjiga ter Državnemu svetu Republike Slovenije.

Hvala za pozornost!